Strażak Śląski

ORGAN ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

WYCHODZI 1-GO i 15-GO KAŻDEGO MIESIĄCA.

JEDEN ZA WSZYSTKICH - WSZYSCY ZA JEDNEGO!

Rok II | Katowice, dnia 1 czerwca 1928 r. | Nr. 11

Adres Redakcji i Administracji **Katowice, ul. Szopena 16/I.** | Telefon 9-47 P. K. O. konto nr. 303.408, | **Prenumerata:** rocznie zł. 7.50, kwartalnie zł. 2.00

Gazy!... Gazy!... Gazy!...

Cały świat cywilizowany pozostaje pod silnem wrażeniem jakie wywołała wiadomość o strasznej katastrofie która nawiedziła w niedzielę dn. 20 maja br. niemieckie miasto Hamburg.

W fabryce przetworów chemicznych Dr. Stolzenberga na przedmieściu zwanem Weddel, z cysterny o pojemności 9 mtr.[3], wydobywać się począł z przyczyn niewiadomych, okrótny skrytobójca — gaz o charakterze gazów bojowych, dusząco-trujący, zwany FOSGENEM.

Podmuch wiatru, dzięki Opatrzności wiejący od strony miasta w okolice niezamieszkałe, poniósł fale gazową w dal. W krótkim czasie już, dały się odczuć potworne skutki zniszczenia na drodze którą przeszła fala gazowa.

Nawet w odległej o 10 kilometrów od fabryki, miejscowości Wilhelmsburg, cały szereg osób zostało zatrutych gazami.

Setki ofiar w ludziach którzy padli pod zabojczym działaniem tego gazu znalazłwszy się w sferze jego fali, tysiące trupów zwierząt i ptactwa, oto rezultat dusząco-trujących własności fosgenu.

Fosgen, używany w czasie wojny wszechświatowej jako gaz bojowy, przezwany przez armję niemiecką „Gelbkreuzgas", jest silnie duszącym, działającym również trująco i drażniąco. Głównemi jego składnikami są; chlor i kwas węglowy. Gaz ten powoduje śmierć u tych którzy odetchnęli nim głębiej, wpuszczając go do płuc. Objawy zatrucia nie jednakowe są u wszystkich. Zależy to w pewnej mierze od siły organizmu. U jednych następuje natychmiastowy paraliż organów oddechowych, ściskanie za gardło i wysychanie krtani, u drugich następuje zupełne omdlenie. Fosgen jako gaz duszący jest bardzo niebezpiecznym, bowiem zaledwie 4 miligramy tego gazu na 1 hektolitr powietrza wystarczy aby zabić organizm ludzki. Według spostrzeżeń i obliczeń armji francuskiej z czasu wielkiej wojny, dla zabicia organizmu ludzkiego w czasie do 5 minut, potrzebną jest koncentracja fosgenu wyrażająca się w formułce 1/5000, dla zabicia organizmu w ciągu 30 minut — 1/25.000, w czasie 2 godzin gaz wykona swą czynnność morderczą nawet przy koncentracji tylko 1/100 000.

Fakt iż ktoś zatruty fosgenem został usunięty poza obrąb działania tego gazu jeszcze żywy nie wyklucza śmierci, która nastąpić może w kilka godzin a nawet dopiero w kilka dni po zagazowaniu.

Fizjologiczne bowiem działanie gazów duszących na organizm ludzki jest następujące:

Gazy duszące przedostawszy się do przewodów oddechowych drażnią nerw oddechowy, wywołując niczem niepowstrzymany kaszel. Wskutek kaszlu oddech staje się silniejszym, co pozwala na podrażnienie najbardziej delikatnych rozgałęzień nerwu oddechowego i doprowadzenie go do stanu chwilowego paraliżu, tak że człowiek nie może zupełnie oddychać. Równocześnie z tem wżera się do płuc gaz, oparzając wewnętrzną błonę śluzową płucną, która w nastepstwie tego oparzenia wydziela masę śluzu. Sluz rzeczony, przesycony wypełniającym płuca powietrzem, tworzy pianę ruchliwą oraz długo-nieopadającą, która zalewa powoli i stopniowo coraz to liczniejsze komórki, czyniąc je niezdatnemi do spełniania procesu oddechowego.

Zmniejszenie pojemności czynnej płuc, stopniowe zobojętnianie przez śluz nagromadzonego w płucach gazu, tudzież nagromadzenie się we krwi bezwodnika węglowego, który jest główną podnietą dla nerwu oddechowego, powoduje zwolnienie tego ostatniego od trzymającego go paraliżu i człowiek nieprzytomny, nieświadomy grożącego mu niebezpieczeństwa, zaczyna oddychać gwałtownie wchłaniając coraz to nowe ilości gazu. Gaz wżera się w płuca z nową siłą i następuje drugi taki sam objaw. Po kilku takich paraliżach, o ile zagazowany osobnik nie został natychmiast usunięty z atmosfery gazowej, następuje śmierć.

Oprócz tych przejawów, gazy duszące powodują jeszcze gangrenę, a to skutkiem tego, że tak wielkie przekrwienie płuc i ich ociek zabierają z krwi coraz to większą ilość wody. Krew gęstwieje, powstają zatory, a w ślad za tem omartwienie czyli gangrena. Proces ten rozpoczyna się w drobniutkich rozgałęzieniach krwionośnych, najczęściej u nóg.

Objawy zatrucia gazami duszącemi są następujące:

Początkowo drapanie w krtani, następnie niczem niepowstrzymany kaszel. Jest to objaw lekkiego zatrucia, czyli stosunkowo niewielkiej koncentracji gazów w powietrzu, bądź też chwilowego przebywania w atmosferze gazowej. Przy silniejszych zatruciach, oprócz podanych, początkowych objawów, występuje brak tchu oraz ucisk w pier-

siach, przyczem nadzwyczajne osłabienie mięśni, tak, że człowiek zatruty gazami początkowo stara się zerwać kołnierz i ubranie, słabnie i albo siada albo kładzie się na ziemi.

Jeśli w tym stanie posiada jeszcze tyle przytomności iż zdoła założyć maskę gazową i leżeć bez ruchu, może ewentualnie uniknąć śmierci oszczędzając organizmowi dalszych ataków paraliżu płuc i krtani.

W dalszych objawach zatrucia stwierdzamy osłabioną pracę serca, tętno zaś z początku wolne, z biegiem i siłą zatrucia przyspiesza się tak, że dojść może do 100 a nawet 200 uderzeń na minutę. Temperatura ciała zagazowanego osobnika już w pierwszym dniu po zatruciu podnosi się do 38 stopni. Przy lekkich zatruciach spada następnego dnia do 37 stopni, przy ciężkich zaś, podnosi się stale dochodząc do 40 stopni i utrzymując się na tym poziomie stale przez kilka dni.

Gazy duszące, zwłaszcza fosgen, utrzymują się w falach mniej lub więcej gęstych, w stanie czynnym, to jest zagrażającym organizmowi ludzkiemu do 8 dni. Naturalnym sposobem odkażenia, względnie odgazowania terenu nad którym rozpostarła się chmura gazowa, jest deszcz, który wbija w ziemię gaz oczyszczając zeń powietrze. Z pośród sztucznych środków oczyszczenia terenu zagazowanego gazami duszącemi, najłatwiejszem i skutecznem jest rozpalanie ognisk.

Powyższe informacje ogólne o zabójczych własnościach gazów duszących do których należy fosgen, skreślam pod wpływem wiadomości o katastrofie hamburgskiej dlatego, iż aczkolwiek prasa krajowa i zagraniczna wyraża wielkie uznanie dla akcji ratowniczej jaką przeprowadziła hamburgska straż pożarna, jednak w szczegółowych nawet opisach przebiegu katastrofy mało się wspomina o ofiarach wśród niosących swą pomoc strażakach, którzy na skutek złego, niekontrolowanego stanu masek gazowych, czy też wadliwego ich użycia, padli pod działaniem duszących własności zabójczego gazu.

Kilkunastu z pośród nich walczy jeszcze ze śmiercią w szpitalach i klinikach.

Niechże więc katastrofa hamburgska, tak drogo opłacona tylu ofiarami, będzie sygnałem ostrzeżenia dla naszych straży pożarnych.

Kształćcie się druhowie w obronie przeciwgazowej, zaopatrujcie tabory strażackie w potrzebny sprzęt, jak maski i neutralizatory, prowadźcie dokładną kontrolę ich sprawności i użyteczności, ćwiczcie w jaknajsprawniejszem posługiwaniu się maskami gazowemi i aparatami tlenowemi, albowiem, jak w Hamburgu, najniespodziewaniej zdradziecki i skrytobójczy gaz wystąpić może z całą bezwzględnością i potwornością następstw.

Niewiadomo kiedy i gdzie nieść będzie potrzeba pomoc zagrożonej ludności i wtedy niebezpieczeństwo zastać was może nieprzygotowanemi, ofiarami lekceważenia swych obowiązków i niezaradności.

R.

Regulamin zawodów.

§ 1. Zawody dzielą się na: zespołowe i indywidualne.

§ 2 W zawodach mogą uczestniczyć tylko związkowe straże pożarne lub ich członkowie.

§ 3 Celem zawodów jest porównanie stanu wyszkolenia straży, orjentacji dowództwa, zademonstrowanie społeczeństwu stanu i wyników prac nad wyszkoleniem straży i propaganda idei pożarniczej.

A. Zawody zespołowe.

§ 4. Zawody zespołowe bywają;

a) Ogólno-państwowe,
b) Wojewódzkie,
c) Okręgowe,
d) Rejonowe.

§ 5. W zawodach ogólnopaństwowych biorą udział te straże, które zajęły I-sze miejsca na zawodach wojewódzkich, w zawodach wojewódzkich— straże, które zajęły I-sze miejsca na zawodach okręgowych, w zawodach okręgowych — straże, które zajęły pierwsze miejsca na zawodach rejonowych, w zawodach zaś rejonowych biorą udział wszystkie straże o kwalifikacjach wiejskich z danego rejonu.

Uwaga: O ile liczba straży małomiasteczkowych, fabrycznych lub przemysłowych z danego Okręgu przewyższa liczbę 5-ciu, wtedy organizuje się dla nich specjalne zawody okręgowe.

§ 6. Ustala się cztery grupy straży, a mianowicie

Grupa I-sza — straży o kwalifikacjach wielkomiejskich,
Grupa II-ga — straże o kwalifikacjach miejskich,
Grupa III-cia straże kwalifikacjach małomiasteczkowych,
Grupa IV-ta — straże o kwalifikacjach wiejskich.

§ 7. Straż nie może stawać do zawodów w grupie niższej.

§ 8. Straże, stające do zawodów, muszą wykonać wszystkie ćwiczenia objęte programem zawodów dla danej grupy w przepisanej kolejności. Cwiczenia nie objęte programem, mogą być przeprowadzone po całkowitem ukończeniu zawodów przez wszystkie straże i w żadnym wypadku nie mogą wpływać na ocenę ćwiczeń konkursowych.

§ 9. W każdej grupie ćwiczenia zespołowe dzielą się na ćwiczenia z pojedyńczym sprzętem na czas oraz na ćwiczenia zbiorowe na czas.

§ 10. Program zawodów dla grupy I-ej (o kwalifikacjach wielkomiejskich) ustala Zarząd Głównego Związku.

§ 11. Program zawodów dla grupy II-ej:

a) musztra: zbiórka w dwuszeregu, odliczanie kolejno i do dwóch, zwroty w miejscu, kolumna czwórkowa, marsz, zmiany kierunku w marszu, zmiana szyku w marszu, zwroty w marszu, zatrzymanie, rozejście się,

b) sprawienie drabiny mechanicznej na całą wysokość,

c) sprawienie sikawki ręcznej z 45 metr. węża tłocznego ze zwijadła,

d) ułożenie linji wężowej poziomej z 4-ch odcinków po 15 mtr. z trójnikiem (łączniki zczepiane).

e) sprawienie drabiny kilkusprzęsłowej rozsuwanej (drążkowej lub francuskiej) na całą wysokość.

f) sprawienie przyrządu ratunkowego (wór, płótno lub Hönig) i uratowanie 3-ch ludzi.

g) sprawienie 6-ciu drabin hakowych sposobem łańcuchowym do III-go piętra i powrót.

h) rozwiązanie zadania taktycznego w terenie według założenia podanego przez Sąd przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru, uwzględniając: 1) sprawienie drabiny mechanicznej, swobodnie stojącej do III-go piętra, 2) sprawienie drabiny francuskiej lub drążkowej na całą wysokość, 3) sprawienie sikawki ręcznej na dwa prądy z trójnikiem i od

powiednią ilością węży, natarcia 2 prądami: jednym z drabiny mechanicznej, drugim z drabiny francuskiej.

§ 12 Ogólny czas ćwiczeń dla grupy drugiej nie może przekroczyć 20-tu minut.

§ 13. Program zawodów dla grupy III-ej:

a) jak § 11,

b) sprawienie drabiny francuskiej na całą wysokość lub Szczerbowskiego jako swobodniej stojącej,

c) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę,

d) sprawienie sikawki ręcznej z 45 mtr. węża tłocznego ze zwijadła,

e) ułożenie linji wężowej poziomej z 3-ch odcinków po 15 mtr. z trójnikiem,

f) sprawienie trzech drabin hakowych sposobem łańcuchowym do II-go piętra i powrót,

g) wejście dwóch toporników po jednej hakówce na trzecie piętro, uratowanie człowieka przy pomocy linki i zejście na dół po hakówce,

h) rozwiązanie zadania taktycznego w terenie według założenia podanego przez Sąd, przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru, uwzględniając: 1) sprawienie drabiny francuskiej na całą wysokość lub Szczerbowskiego jako swobodnie stojącej, 2) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę, 3) sprawienie sikawki ręcznej na dwa prądy z trójnikiem i odpowiednią ilością węży, natarcie dwoma prądami: jednym z drabiny francuskiej lub Szczerbowskiego jako swobodnie stojącej, drugim z drabiny Szczerbowskiego w piramidę.

§ 14. Ogólny czas ćwiczeń dla grupy trzeciej nie może przekroczyć 15 minut.

§ 16. Program zawodów dla grupy czwartej:

a) jak w § 11-ym

b) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę,

c) sprawienie dwóch drabin przystawnych ciężkich,

d) sprawienie dwóch bosaków lekkich i jednego ciężkiego,

e) ułożenie linji wężowej poziomej z trzech odcinków po 15 metrów.

f) sprawienie sikawki przenośnej z 45 mtr. węża ze zwijadła

g) sprawienie łańcucha wodnego do I-go piętra wspinalni,

h) rozwiązanie zadania taktycznego według złożenia podanego przez Sąd, przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru, uwzględniając: 1) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę, 2) sprawienie sikawki przenośnej z 45 mtr. węża tłocznego z podaniem wody z drabiny Szczerbowskiego, 3) sprawienie drabiny przystawnej ciężkiej i wejście po niej dwóch strażaków na dach z tłumnicami.

UWAGA: Drużyna ćwiczebna w każdej grupie winna się składać z dowódzcy i 16-tu strażaków, przyczem dowodzić drużyną winien naczelnik względnie jego zastępca.

§ 16. Ogólny czas ćwiczeń dla grupy czwartej nie może przekroczyć 12 minut.

§ 17 Podczas zawodów we wszystkich grupach obowiązuje rozkazodawstwo głosowe za wyjątkiem ćwiczeń taktycznych z całym taborem.

B. Zawody indywidualne.

§ 18 Zawody indywidualne bywają:

a) Ogólno-państwowe,

b) Wojewódzkie

c) Okręgowe.

§ 19. W zawodach ogólnopaństwowych biorą udział zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach wojewódzkich, w zawodach wojewódzkich zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach okręgowych, w zawodach okręgowych — zawodnicy którzy zajęli pierwsze miejsca na zawodach w swoich strażach.

§ 20. Poszczególni zawodnicy muszą wykonać następujące ćwiczenia:

a) sprawienie i zdjęcie drabiny hakowej do III-go piętra sposobem pojedyńczym,

b) opuszczenie się pojedyńczo po lince,

c) ułożenie linji wężowej poziomej z kręgów z trzech odcinków po 15 mtr. (łączniki zczepione)

d) wejście i zejście po drążku do wysokości pierwszego piętra,

d) bieg 200 metrów po torze przeszkód w pełnem bojowem uzbrojeniu (kask, pas z zatrzaśnikiem, topór, linka).

§ 21. Zawody indywidualne mogą odbywać się łącznie z zawodami zespołowemi lub odzielnie.

§ 22. Jeśli zawody indywidualne odbywają się łącznie z zespołowemi, wtedy zawodnicy nie mogą wchodzić w skład drużyn ćwiczebnych a winni stanowić oddzielną drużynę, zajmującą miejsce przed pierwszą drużyną ćwiczebną.

§ 23. Zbiorową drużynę zawodników prowadzi komendant wyznaczony z poza zawodników przez Związek organizujący zawody.

§ 24. O ile zawody indywidualne odbywają się łącznie z zawodami zespołowemi należy przydzielić oddzielny komplet sędziów.

§ 25. Zawodnicy stają do ćwiczeń w kolejności ustalonej przez losowanie. Wszyscy zawodnicy wykonywują kolejno najpierw pierwsze ćwiczenia, następnie drugie i t. p.

§ 26. Zawodnicy przed rozpoczęciem zawodów, na dany znak przez komendanta drużyny podchodzą kolejno do stołu sędziowskiego i składają przewodniczącemu sądu meldunek: „Druhu Prezesie (wymienić swoją szarżę, imię i nazwisko) z ochotniczej straży pożarnej w .... melduje, że jest gotów do ćwiczeń“.

§ 27. Naczelnik straży, która zgłasza zawodnika do zawodów, winien złożyć oświadczenie na piśmie że uzbrojenie osobiste zawodnika jest pewne i że całkowitą odpowiedzialność na wypadek uszkodzenia uzbrojenia, co za tem idzie ewentualnego nieszczęścia, przyjmuje całkowicie na siebie Niezależnie jednak do oświadczenia naczelnika, sąd winien zbadać stan pasa bojowego oraz linki, poczem zezwala na rozpoczęcie ćwiczeń

§ 28. Cwiczenia odbywają się pod komendą dowodzącego drużyną zawodników.

§ 29. Ćwiczenia z drabinką hakową odbywają się następująco: komendant drużyny zawodników wydaje komendę: „Hakówkę do III-go piętra spraw“, poczem zawodnicy sprawiają hakówki, zatrzymując się na parapecie lub podłodze III-go piętra na przeciąg około trzech sekund w postawie zasadniczej, twarzą do frontu wspinalni, poczem wracają na dół i składają drabiny na pierwotnych miejscach. Dowodzący drużyną zawodników podaje hasło „gotowe“.

UWAGA: Drabinki hakowe ułożone są na ziemi przy wspinalni, dolne końce drabin w odległości 1 mtr. od wspinalni.

§ 30. Ćwiczenia z linką odbywają się w sposób następujący: Zawodnicy z linkami udają się na III-cie piętro wspinalni i stają w postawie zasadniczej na parapecie wyznaczonego sobie okna. Na gwizdek dowodzącego grupą zawodników, zastępujący komendę do rozpoczęcia ćwiczenia, zawodnicy zdejmują linki z ramion, przywiązują do przygotowanych w tym celu belek wyrzucają linki nazewnątrz nawijają linki na zatrzaśnik i opuszczają się w dół. Hasło „gotowe“ podaje dowodzący grupą zawodników z chwilą opuszczenia się zawodnika na dół, zdjęcia linki z zatrzaśnika i przyjęcia postawy zasadniczej. Linki odczepiają zawodnicy, którzy następ-

nie mają wykonać ćwiczenie. Podczas ćwiczeń z linką jeden z sędziów winien znajdować się na III-cim piętrze wspinalni w celu kontrolowania prawidłowego zakładania linki.

§ 31. Wspinanie się po drążku bosaka, opartego o okno I-go piętra grotem do ziemi, pod 57°. Zawodnik staje w podstawie zasadniczej w odległości 20 centymetrów od dolnego końca drążka twarzą do wspinalni. Na komendę dowodzącego grupą zawodników „po drążkach w górę marsz!" zawodnicy dowolnym sposobem wspinają sie po drążkach wchodzą na parapet I-go piętra wspinalni, przyjmują postawę zasadniczą na przeciąg trzech sekund, poczem dowolnem sposobem wracają na dół i wracając na poprzednie miejsca przyjmują postawę zasadniczą poczem dowodzący grupą zawodników podaje hasło „gotowe".

§ 32 Sprawienie linji wężowej poziomej z trzech odcinków w kręgach po 15 mtr. odbywa sie zgodnie z instrukcją o układaniu linji wężowej, na komędę dowodzącego: „linję wężową spraw!" Łączniki zaczepiane. Z chwilą przyjęcia przez zawodnika stanowiska prądownika i podania hasła „woda naprzód" — dowodzący podaje hasło „gotowe".

§ 33. Bieg odbywa się na torze długości 200 metrów. Jako przeszkody należy przygotować: 1) na 40 metrze rów do skoku w dal szerok. 3 mtr. (początek na 40 metrze koniec na 43 metrze), 2) na 75 metrze płotek wysokości 1 mtr., 3) na 100 mtr. ścianę drewnianą wysokości 2 metry 20 cm. 4) na 135 metrze kładkę długości 6 metrów, szerokości 20 cm., położoną nad rowem dowolnej głębokości, 5) na 190 metrze (przy wspinalni) drabina hakowa zawieszona na I-em piętrze wspinalni.

§ 34. Na gwizdek dowodzącego zawodnicy ruszają z miejsca, biorąc kolejno wszystkie przeszkody przyczem na I-em piętrze wspinalni zawieszaja linkę splecioną w pojedyńczy łańcuch na haku i opuszczają się w dół, przechwytami rąk, bez pomocy nóg, poczem przyjmują postawę zasadniczą. (Linki odczepiają strażacy z poza zawodników).

§ 35. Do biegu należy przygotować tyle torów, ile okien znajduje się na pierwszem piętrze wspinalni, zaś całą długość toru winna być wyznaczona wapnem lub żółtem piaskiem. Szerokość każdego toru winna wynosić 1,25 cm.

§ 36. Po ukończeniu zawodów dowodzący grupą zawodników zarządza zbiórkę i raportuje przewodniczącemu sądu o ukończeniu.

§ 37. Przy starcie na całej długości toru oraz przy wspinalni, poza 2-ma członkami, mierzącym czas, nie może się nikt znajdować.

C. Ocena wyników zawodów.

1. Zawody zespołowe.

§ 38. Ocenę zawodów ustala Sąd konkursowy: w składzie najmniej 6-ciu członków dla grupy I-ej, 5-ciu członków dla grupy II-ej i 3-ch członków dla grupy III-ej i IV-ej.

§ 39. Listę członków sądu konkursowego dla zawodów ogólnopaństwowych ustala Zarząd Głównego Związku, dla zawodów wojewódzkich i okręgowych Zarząd Związku Wojewódzkiego, dla zawodów rejonowych Zarząd Związku Okręgowego.

§ 40. Członkiem Sądu Konkursowego może zostać członek Związku gruntownie zaznajomiony z instrukcjami do ćwiczeń i regulaminami zawodów oraz wykazujący praktyczną znajomość ćwiczeń, zasad dowodzenia i taktyki pożarnej.

§ 41. Członkiem Sądu Konkursowego nie może być osoba z tego terenu, z którego straże biorą udział w zawodach.

Jako teren rozumieć należy: dla Działu D — wyznaczony rejon, dla działu C — właściwy okręg, dla działu B — Województwo.

§ 42. Przewodniczącego i sekretarza wybierają z pośród siebie członkowie sądu. W razie nieprzybycia zaproszonych przez Związek członków sądu konkursowego, naczelnik Zjazdu w porozumieniu z dowódcami wszystkich stających do zawodów drużyn, kompletuje sąd, przyczem w protokule zmiana ta winna być zaznaczona.

§ 43. Na trybunie sędziowskiej lub przy stolikach poza członkami sądu może znajdowac się inspektor lub instruktor Związku, organizującego zawody oraz sygnalista.

§ 44. Związki Zawodowe i Wojewódzkie winny posiadać komplety sędziów odpowiednio wyszkolonych i przygotowanych do prowadzenia zawodow.

§ 45. Ocenę wyników zawodów ustala się punktami według załączonej tabeli.

§ 46 Za wykonane ćwiczenia w czasie ustalonym w tabeli, wyznaczeni członkowie sądu zapisują odpowiadającą czasowi ustaloną ilość punktów.

§ 47. Za ćwiczenia taktyczne, oblicza się czas średni w następujący sposób: dodaje się najdłuższy i najkrótszy czas i dzieli się przez dwa. Czasowi średniemu odpowiada ocena 10 punktów. Za krótszy czas od średniego dodaje się po jednym punkcie za każde 10 sekund, za dłuższy zaś czas odejmuje się po 1 punkcie za każde 10 sekund. Rozpoczęte 10 sekund czasu liczy się za pełne.

§ 48. Od oceny wyrażonej w odpowiedniej ilości punktów za każdy rodzaj ćwiczenia odejmuje się następujące punkty karne:

1) za nieprzestrzeganie instrukcji — 1 punkt karny za jeden błąd,

2) za nieprawidłowe rozkazownictwo — 1 pkt. karny za każdy błąd,

3) za niewłaściwie wykonane ćwiczenia—1 pkt. karny za każdy błąd,

4) za niedokręcenie lub wadliwe zczepienie łączników przy sprawieniu sikawki lub układaniu linji wężowej — 2 pkty karne za jeden błąd.

5) przy wykonaniu ćwiczenia taktycznego po 2 pkty karne za jeden błąd,

6) za każdą minutę przekręconego ogólnego czasu, przewidzianego na wykonanie wszystkich ćwiczeń — po 2 pkty karne.

§ 49. Do oceny ogólnej (sumy punktów) dodaje się punkty premjowe, a mianowicie: po dwa pkty premjowe za każde ćwiczenie, wykonane bez punktów karnych.

§ 50. O zajęciu miejsca kolejnego decyduje suma punktów za wszystkie ćwiczenia po dodaniu ewentualnych punktów premjowych lub odjęciu punktów karnych.

§ 51. Ocenę wystawia się na specjalnym blankiecie, oddzielnie dla każdej straży, zaopatrzonym podpisami sędziów. Ogolne oceny formuje się w specjalnym protokule.

§ 52. Orzeczenia sądu są bezapelacyjne.

§ 53. Do mierzenia czasu należy używać wyłącznie sekundomierzy. Czas liczy się: dla musztry formalnei od chwili wydania przez dowódcę komendy: „Drużyna! w dwuszeregu zbiórka"! do chwili ukończenia ćwiczeń i wykonania przez drużynę końcowej komendy: „rozejść się"! Przy ćwiczeniu z przyrządem Höniga, czas liczy się od chwili wydania przez dowódcę komendy „spraw" do chwili odpięcia pasa na ziemi ostatniemu z ratowanych strażaków i podania sądowi przez dowódcę hasła „gotowe". Dla pozostałych ćwiczeń czas liczy się od chwili podania przez dowódcę komendy „spraw„ do chwili wykonania ćwiczenia i podania przez dowódcę hasła „gotowe".

2. Zawody indywidualne.

§ 54. Ocenę zawodow ustala Sąd Konkursowy w składzie najmniej 5-u osób, wyznaczonych przez Związek organizujący zawody, przyczem przewodniczącego, sekretarza wybierają z pośród siebie członkowie Sądu.

§ 55. Listę członków sądu dla zawodów ogólnopaństwowych ustala Zarząd Gł. Zw., dla zawodów Wojewódzkich i Okręgowych Zarząd Związku Wojewódzkiego.

§ 56. Ocenę wyników zawodów ustala się punktami według załączonej tabeli.

§ 57. Za wykonane ćwiczenia w czasie ustalonym w tabeli wyznaczeni członkowie Sądu zapisują odpowiadającą czasowi ustaloną ilość punktów.

§ 58. Ocenę zawodów wystawia się na specjalnym blankiecie, oddzielnie dla każdej straży, zaopatrzonym podpisami sędziów. Ogólne oceny formuje się w specjalnym protokule

§ 59. Członkiem Sądu nie może być osoba ze straży z której zawodnicy stają do zawodów.

§ 60. W razie nieprzybycia zaproszonych przez Związek członków S ą d u. naczelnik Zjazdu kompletuje Sąd, przyczem odpowiednia wzmianka winna być zamieszczona w protokule.

§ 61. O zajęciu miejsca kolejnego decyduje suma punktów za wszystkie ćwiczenia po dodaniu ewentualnych punktów premjowych i odjęciu ewentualnych punktów karnych

§ 62. Od oceny wyrażonej w odpowiedniej ilości punktów za każde ćwiczenie odejmuje się następujące punkty karne:

a) za nieprzeskoczenie rowu — 1 pkt karny,

b) za przewrócenie lub ominięcie płotka — 1 punkt karny,

c) za nieprzejście przez ścianę — 1 pkt karny,

d) za spadnięcie z kładki — 1 pkt karny,

e) za nieprawidłowe wchodzenie po hakówce — 1 pkt karny

f) za splątanie linki przy wyrzucaniu za okno — 1 pkt karny.

g) za wadliwe zczepienie łącznikow przy układaniu linji wężowej — 1 punkt karny.

h) za spadnięcie z drążka — 1 pkt karny,

§ 63. Do oceny ogólnej (sumy punktów) dodaje się punkty premjowe po jednym punkcie za każde ćwiczenie, wykonane bez punktów karnych.

§ 64. Czas liczy się dla biegu od gwizdka dowodzącego grupą zawodników do czasu ukończenia biegu i przyjęcia postawy zasadniczej, dla innych zaś ćwiczeń — od gwizdka lub komendy dowodzącego grupą zawodników, do czasu wydania przez tegoż hasła „gotowe".

§ 65. Podczas biegu sędziowie z sekundomierzami winni ustawić się po obu bokach wspinalni Czas należy liczyć dla każdego zawodnika oddzielnie.

Instrukcja o organizacji zawodów.

§ 66. Związek organizujący zjazd winien przygotować teren ćwiczeń, ustalić ogólny program zjazdu i podać do wiadomości straży conajmniej na 6 tygodni przed terminem zawodów.

§ 67. Raport o przebiegu Zjazdu i protokuł wyniku zawodów winny być przez przesłane przez Związek zwołujący zjazd — Związkowi bezpośredniemu wyższemu, najdalej w terminie dwutygodniowym od daty zjazdu.

§ 68. Naczelnika Zjazdu mianuje Zarząd Związku organizującego zawody.

§ 69. Do pomocy naczelnikowi Zjazdu przydziela się, zależnie od potrzeby, jednego lub kilku adjutantów.

§ 70. Zjazd rozpoczyna się zbiórką drużyn ćwiczebnych w porze i miejscu ściśle ustalonym przez Związek organizujący zjazd.

§ 71. Porządek ustawienia jest następujący: na prawem skrzydle orkiestra wyznaczona przez Związek organizujący Zjazd, pierwsza drużyna w odległości 6 kroków, odstęp między drużynami 3 kroki. Naczelnicy drużyn na prawem skrzydle swych drużyn.

§ 72. Drużyny ustawiane są przez naczelnika zjazdu w kolejności przybywania na zjazd. Straż miejscowa na lewem skrzydle.

§ 73. Raport przyjmuje naczelnik zjazdu, stając pośrodku przed frontem kolumny na sześć kroków i podając komendę: „Naczelnicy raport!". Na tę komędę naczelnicy występują krok naprzód, robią w lewo zwrot i wydają swym oddziałom komendę „Baczność", poczem podchodzą do naczelnika zjazdu i ustawiają się przed nim w szeregu w odległości 3-ch kroków, tak aby naczelnik zjazdu znajdował się pośrodku raportujących naczelników, jednocześnie salutują.

Naczelnik zjazdu po odsalutowaniu podaje komendę: „Na moją komendę całość spocznij!" i podchodząc kolejno do naczelników odbiera raport o liczebności drużyny lub delegacji. Adjutant naczelnika Zjazdu, stojąc jeden krok w tyle i jeden krok w lewo za naczelnikiem, notuje treść meldunków.

§ 74. Po odebraniu raportu naczelnik Zjazdu omawia treściwie z naczelnikami drużyny porządek zjazdu, poczem wydaje komendę: „Naczelnicy wstąp". Naczelnicy salutują jednocześnie, robią w tył zwrot i wstępują na swoje miejsca.

§ 75 Z chwilą przybycia oficjalnego reprezentanta Związku organizującego Zjazd lub wyższego, oraz starostów, wojewodów lub przedstawicieli wyższych instancji rządowych, naczelnik Zjazdu komenderuje: „Kolumna baczność" — na prawo patrz!" i następnie składa raport.

Przy składaniu raportu naczelnik zjazdu winien stanąć przed odbierającym raport na trzy kroki, na wysokości luki między orkiestrą, a I-szą drużyną. Orkiestra gra jednocześnie marsza.

Po złożeniu raportu orkiestra przestaje grać, grupa przedstawicieli władz z przyjmującym raport na czele przechodzi przed frontem kolumny. Po przeglądzie, przyjmujący raport wita zjazd słowami „Czołem Druhowie!". Strażacy biorący udział w Zjeździe odpowiadają jednocześnie na trzy tempa: „Czołem Druhu Prezesie!" (starosto, wojewodo i tp.).

§ 76. Po przeglądzie i powitaniu naczelnik zjazdu wydaje komendę: „Baczność" spocznij!", poczem formuje kolumnę czwórkową rozkazem: „W drużynach kolumna czwórkowa!". Naczelnicy podają dla swych oddziałów komendy: „Baczność" „W czwórki w prawo zwrot!" Adjutant ustawia grupę przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, przedstawiciele Związków strażackich, przedstawiciele zaproszonych instytucji i przedstaw. straży.

W tym porządku następuje przemarsz do kościoła, skąd po nabożeństwie uczestnicy zjazdu udają się na boisko.

Przemarsze odbywają się na rozkaz naczelnika zjazdu: „kierunek za mną drużynami maszerować!" Komendy do marszu poszczególnych drużyn wydają naczelnicy.

Naczelnik Zjazdu maszeruje sześć kroków za grupą delegatów, a sześć kroków przed naczelnikiem pierwszej drużyny. Jeden adjutant maszeruje trzy kroki przed orkiestrą. drugi adjutant w tyle i jeden krok na lewo za naczelnikiem zjazdu.

§ 77. Na placu ćwiczeń muszą być przygotowane narzędzia przewidziane programem zawodów dla danej grupy.

§ 78. Odpowiedzialność za stan i jakość narzędzi dostarczonych do ćwiczeń bierze na siebie Związek organizujący zawody.

§ 79. Na dany sygnał rozpoczęcia zawodów, naczelnik drużyny ćwiczebnej doprowadza oddział przed trybunę sędziowską, ustawia frontem na 6 kroków przed trybuną i składa raport: Naczelnik ochotniczej straży pożarnej z... melduje: „dryżyna do ćwiczeń gotowa“!, składając jednocześnie raport na piśmie, w którym zawarte są nazwiska członków drużyny ćwiczebnej.

§ 80. W drużynach, które oczekują na rozpoczęcie ćwiczeń lub je ukończyły wolno dać: „w miejscu! rozejść się“! z warunkiem jednak, że nie wolno opuszczać boiska bez zezwolenia naczelnika zjazdu.

§ 81, Po otrzymaniu zezwolenia przewodniczącego sadu dowodzący drużyną ćwiczebną przeprowadza ćwiczenie objęte programem. Po ukończeniu ćwiczeń melduje naczelnik drużyny jak poprzednio, kończąc słowami....... „drużyna ćwiczebna ukończyła“. Na sygnał drużyna schodzi z placu.

§ 82. Po ukończeniu zawodów naczelnik zjazdu zarzadza zbiórkę, poczem przeprowadza defiladę przed: członkami sądu konkursowego i przedstawicielami władz, związków i stowarzyszeń“.

§ 83. Po defiladzie naczelnik zjazdu robi odprawę naczelników, żegna drużyny i zarządza odmarsz.

§ 84. Wyniki zawodów ogłaszane są przez Związek organizujący zawody w terminie miesięcznym od dnia zawodów.

§ 85, Straże lub zawodnicy, zajmujące I-sze miejsca, otrzymuja odpowiednie nagrody, których rodzaj i ilość ustala Związek organizujący zjazd,

§ 86. Zwiazek organizujący zawody decyduje, czy ćwiczenia taktyczne mają sie odbywać z podaniem wody, czy też na sucho, przyczem wszystkie straże stajace do zawodów winny zastosować się do decyżji Związku.

Posiedzenia Zarządu Związku Straży Poż. Województwa Ślaskiego.

W dniu 5 maja br. o godzinie 17 (5 po poł.) odbyło się w lokalu Zawodowej Straży Pożarnej w Katowicach posiedzenie Zarządu Związku Straży Pożarnych Województwa Sląskiego, które jednak nie wyczerpało porządku obrad. wobec czego, dalszy ciąg tychże odłożono do następnego posiedzenia jakie wyznaczono na dzień 30 maja br. na godzinę 16 (4 po poł.). Zatem niniejsze sprawozdanie obejmować będzie oba rzeczone posiedzenia.

Na posiedzeniu w dniu 5 maja, przewodniczył D-h Prezes Mildner, na posiedzeniu w dniu 30 maja D-h wiceprezes radca Grześ, Obecni członkowie Zarządu: Broncel, Koi, Pachelski, Baron, Slązak, Markiton, Wieczorek, Tomeczek i Widuch.

1. Po zagajeniu i zatwierdzeniu protokułu poprzedniego posiedzenia Zarządu przystąpiono do sprawozdań: sekretarza, skarbnika, inspektora i redaktora. Sprawozdania powyższe przyjęto do zatwierdzającej wiadomości

2. Jak ze sprawozdania inspektora wynika, od początku roku bieżącego, przeprowadzono na terenie górnośląskiej części województwa 6 konferencji jednodniowych przy ogólnym udziale 303 uczestników, 4 tygodniowe kursy pożarnictwa z udziałem 210 uczestników. Zarówno kursy tygodniowe jak również konferencje cieszyły się dużem zainteresowaniem straży pożarnych.

3. Slaska Komisja Techniczna odbyła w okresie sprawozdawczym 5 posiedzeń miesięcznych przyjmując szereg uchwał w ogólnej liczbie 23. Z głównych prac Sląskiej Komisji Technicznej w okresie sprawozdawczym, wyliczyć należy: opracowanie wzorowego statutu dla Ochotniczych Straży Pożarnych, regulamin wewnętrzny dla tychże straży i instrukcję do ćwiczeń z hakówkami.

4. W ciągu okresu sprawozdawczego inspektor brał udział w 4-ch posiedzeniach Głównej Komisji Technicznej w Warszawie. Sprawozdanie szczegółowe ze współpracy w Głównej Komisji Technicznej wywołało dyskusję, w rezultacie której, wobec zamiaru inspektora Pachelskiego złożenia mandatu członka Głównej Komisji Technicznej, Zarząd uznał iż udział inspektora w pracach Głównej Komisji Technicznej i Komisji Organizacyjnej jest jedynym faktycznym łącznikiem strażactwa śląskiego z Głównym Związkiem, wobec czego udział ten należy kontynuować tak długo, aż warunki współpracy w tych Komisjach okażą się zupełnie niemożliwe.

5. W dalszym ciągu sprawozdania inspektor Pachelski przedstawił plan propagandy radjowej. — Dotychczas zostały wygłoszone 2 odczyty na tematy zasadnicze, a mianowicie: „Z dziejów obrony przeciwpożarowej w Polsce“ i „Istota Ochotniczych Straży Pożarnych“, oraz 20 prelekcji o charakterze pogawędek pod tytułem „Komunikaty Strażactwa śląskiego“. Obecnie jest przygotowywana audycja zbiorowa pod tytułem „Co słychać w strażactwie“.

6. W okresie sprawozdawczym inspektor odbył konferencje w poszczególnych powiatach z pp. starostami, w rezultacie których, subwencje wydziałów powiatowych dla Powiatowych Związków Straży Pożarnych osiągnęły na terenie górnośląskiej części województwa sumę ogólną złotych 35.800.— Jest to poważne podniesienie się dotacyj na ten cel, gdyż w roku ubiegłym osiągnięto z tego tytułu niespełna 12 tysięcy złotych.

7. W rezultacie odbytych konferencyj w Katowickiej Dyrekcji Kolejowej, Dyrekcja ta zgłosiła swoje strażackie drużyny kolejowe na członków Związku wojewódzkiego. Zarząd Związku na posiedzeniu tem zdecydował utworzyć z drużyn straży kolejowych specjalny okręg i przyjąć je na warunkach Związku Powiatowego.

8. Współpraca z poszczególnemi kadrami instrukcyjnemi P. W. i W. F. bardzo sympatycznie układa się w dalszym ciągu. Wszelkie zapotrzebowania sił instruktorskich dla prac straży pożarnych są przez kadry zaspakajane, a wykłady teoretyczne prowadzą osobiście komendanci poszczególnych kadr.

9. Statystyka stanu zaopatrzenia straży w sprzęt przeciwpożarowy oraz działalności poszczególnych straży pożarnych w roku ubiegłym, jest na ukończeniu i będzie drukowana powiatami w „Strażaku Sląskim“.

10 W dalszym ciągu obrad Zarządu, zatwierdzono Statut Powiatowego Związku Straży Pożarnych na miasto Katowice.

11. Na wskutek wniosków Zarządów Powiatowych Związków Straży Pożarnych: Pszczyńskiego, Rybnickiego, Katowickiego i Tarnogórskiego, przyznano subwencje po 1000 złotych na zorganizowanie Tygodniowych Kusów Pożarnictwa.

12. Wniosek Ochotniczej Straży Pożarnej w Bujakowie o subwencje, przekazano właściwemu Związkowi Powiatowemu w/g kcmtpetencji.

13) Z kolei przyznano następujące odznaczenia za wysługę lat“.

Za lat 35: otrzymał Druh Moik Henryk z Szopienic,

Za lat 25, otrzymali Druhowie: Drobig Engelbet, z Katowic, Kruczek Szymon i Unger Herman z Szopienic.

Za lat 20, otrzymali Druhowie: Strzyś Józef, Koplowic Adolf i Slązak Karol z Zyglinka, Buczek Józef, Domagała Franciszek, Kalinka Karol Czop Adolf, Kasprzyk Teodor, Ulbrich Franciszek, Skopp Jan, Foik Wilhelm, Ha-

lama Oskar, Wilk Grzegorz i Zgryzek Wawrzyn z Bykowiny.

Za lat 15, otrzymali Druhowie: Wiaterek Wiktor, z Kończyc, Gula Piotr, Gula Jan, Jajonek Józef, i Tiszer Jan z Zyglinka, Zientek Piotr i Bienek Franciszek z Szopienic, Parchański Jan, Pürszel Paweł i Antończyk Paweł z Hajduk Wielkich.

Za lat 10: Rolnik Józef, Sieroń Robert, Fusek Jan i Kula Józef z Kończyc, Bajer Juljusz i Jenczek Józef z Żyglinka, Pszolka Rajnchold, Leszner Paweł, Siedlaczek Józef, Mrokwa Wiktor, i Magner Wiktor z Szopienic, Boronowski Hugo z Bykowiny, Skopp Paweł, Parchański Karol z Hajduk Wielk.

14. Dla załatwienia incydentu pomiędzy Naczelnikiem Straży Pożarnej w Lipinach p. Heilmichem i jego zastępcą, powołano sąd honorowy w osobach: kap. rez. Mierzejewski jako superbiter, kap. rez. Blacha, Naczelnik Straży Poż. Kochoń, Komendant Str. Poż. Gnida i kmdt. Str. Poż. Reczek — w charakterze arbitrów.

15. Sprawę wydania śpiewniczka strażackiego odłożono z powodu niedostatecznego przygotowania.

16. Postanowiono wziąć czynny udział w Powszechnej Wystawie Krajowej, urządzić stoisko z wykresami i mapami.

17. W sprawie subwencji dla Związku Straży Pożarnych Województwa Sląskiego, postanowiono drogą delegacji przedstawić Panu Wojewodzie D-wi Grażyńskiemu potrzeby na rok bieżący i do składu rzeczonej delegacji wybrano: Prezesa posła Mildnera, Viceprezesa radcę Grzesia, burmistrza Koja i skarbnika D-ha Slązaka.

18. W porządku obrad, przyjęto następnie w trzecim czytaniu projekt wzorowego statutu dla Ochotniczych Straży Pożarnych. Projekt ten przedłożony zostanie województwu celem zatwierdzenia go jako wzorowy.

19. Projekt regulaminu dla Komisji Porozumiewawczej przyjęty został przez Zarząd Związku z drobnemi zmianami stylistycznemi i zasadniczą zmianą § 6-go. Artykuł ten otrzymał brzmienie następujące: „Uchwały zapadają zwykłą większością głosów, w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego“.

Zmiana ta wprowadzona została przez Zarząd Związku, jako konieczność dla żywotności porozumienia, bowiem artykuł rzeczony w brzmieniu projektu, czynił z Komisji Porozumiewawczej instytucję bez żadnego znaczenia.

20. Na Zjazd Strażactwa Czechosłowackiego w Pradze w czasie od 5-go do 8-go lipca roku r. b. delegowano z ramienia Zarządu Związku D-hów: prezesa Mildnera i inspektora Pachelskiego.

21. Doniesienie o złożeniu mandatów przez ogniomistrza powiatowego, sekretarza i skarbnika powiatu Tarnogórskiego, przyjęto do wiadomości. Wobec zaszłych nieporozumień w łonie Zarządu Zw. rzeczonego powiatu, delegowano na Walne Zgromadzenie tego Związku Druhów: Prezesa Mildnera, inspektora Pachelskiego i sekretarza Barona.

22, Termin Tygodniowych Kursów Pożarnictwa dla powiatów Swiętłochowickiego i Król-Huty ustalono na czas: od 15 do 22 lipca br.

23. Z racji 25-ciolecia Zawodowej Str. Poż. m. Katowic, przedstawiciel magistratu pan Widuch zwrócił się do Zarządu z wnioskiem urządzenia uroczystości jubileuszowej łącznie ze zjazdem Wojew. Straży Pożarnych. Wobec nieprzygotowania konkretnych projektów, Zarząd upoważnił inspektora Pachelskiego do omówienia z Magistratem Katowickim szczegółów i programu ewentualnej wspólnej uroczystości.

24. Pan Czesław Miarczyński, właściciel Polskiego Biura Strażackiego w Katowicach przy ulicy Marjackiej 14, zwrócił się do Zarządu z piśmiennym wnioskiem wyrażając chęć ofiarowania czterech ozdobnych toporków dla naczelników tych straży pożarnych, które przy zawodach Wojewódzkich o mistrzostwo, osiągną 1 miejsca w poszczególnych grupach straży.

Zarząd Związku przyjął dar, postanawiając podziękować p. Miarczyńskiemu za jego obywatelskie i pełne ofiarności na cele straży — stanowisko.

25. Od „kilku członków“ straży pożarnej ochotniczej w Mysłowicach, wpłynęło doniesienie na Naczelnika Straży Pożarnej p. Szyndlera i jego zastępce p. Grabe, lecz jako niepodpisane a więc będące typowym anonimem, rozpatrywane nie było.

Tygodniowe Kursy Pożarnictwa w Siemianowicach Sląskich.

W czasie od 20-go do 26-go maja rb. odbyły się w Siemianowicach Sląskich Tygodniowe Kursy Pożarnictwa dla delegatów Straży Pożarnych z terenu powiatu Katowickiego, zorganizowane staraniem Związku Straży Pożarnych Powiatu Katowice — Wieś.

W kursie wzięło udział 32 delegatów ochotniczych, zawodowych i przemysłowych straży pożarnych. Kierownikiem kursów był Inspektor Wojewódzki D-h Pachelski. Wykładowcami, oprócz inspektora Pachelskiego, byli panowie: porucznik Rutkowski z kadry instruktorskiej P. W. w Katowicach i R. Baron Ogniomistrz Powiatowy. Ćwiczenia praktyczne prowadził osobiście inspektor Pachelski przy pomocy sierżanta Krakowiaka, zastępcy powiatowego ogniomistrza D-ha Kruczka i D-hów: Przybyły i Picza z Siemianowic. Ochotn. Straży Pożarnej, którzy ukończyli Tygodniowe Kursy w roku ubiegłym.

Uczestnicy Kursów podlegali scisłemu regulaminowi i skoszarowaniu w lokalu miejscowej Ochotn. Straży Pożarnej. Sniadania składające się z kawy i bułek otrzymywali kursiści w koszarach, obiady składające się z dwu obfitych dań „szopki“ piwa, oraz gorące mięsne kolacje, spożywali kursiści w gospodzie p. Prochoty przy ul. Hallera.

Ogólny przebieg kursu objął 34 godzin wykładowych i 31 godzin ćwiczeń praktycznych. Zapał do pracy kursistów i ogólnie biorąc, dobór zespołu, dał rezultaty przy egzaminach dodatnie.

O godzinie 17-ej dnia 26 maja rb. po odebraniu raportu przez Prezesa Zw. Wojewódzkiego posła Mildnera od Ogniomistrza Powiatowego D-ha Barona, oraz po dokonaniu pamiątkowego zdjęcia fotograficznego rozpoczęły się egzamina przed Komisją w której zasiedli oprócz wykładowców panowie: Prezes Zw. Wojew. poseł Mildner, Reprezentant Sląsk. Urzędu Wojowódz. radca Jóżwa, viceprezes Pow. Zw. Str. Poż. burmistrz Bienioszek, reprezentant starosty Katowickiego burmistrz Popek, przedstawiciel miejsc. urzędu okręgowego i Prezes Ochotniczej Str. Poż. inżynier Halaczek.

Egzamina z wynikiem **bardzo dobrym** złożyli następującym uczestnicy: Gomoluch Franciszek, Kała Ryszard, Mazur Marcin, Karwsiaecki Stanisław, Bożek Józef, Sieroń Robert i Figler Jan.

Z wynikiem **dobrym**, uczestnicy: Michalski Kazimierz, Lanuszny Hyacyent, Kowalski Teodor, Polok wiedzę krzewić będą wśród swych współtowarzyszy pracy strażackiej, a rady i wskazówki otrzymane będą dla opuszczających kursy drogowskazami na drodze pracy nad rozwojem obrony przeciwpożarowej Slązka.

Na zakończenie opisanych kursów odbyła się wspólna wieczerza, wypełniona licznemi przemówieniami. Późnym wieczorem opuszczali kursiści Siemianowice, żegnając z żalem gościnne progi miejscowej Ochotn. Str. Pożarnej i współkolegów.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Śląskiego. Redaktor odpowiedzialny insp. B. PACHELSKI

Druk: Drukarni i Introligatorni „PRACA“ w Sosnowcu, ulica Kołłątaja Nr. 10, telefon Nr. 60.